

Aranyi László

Felkelő nap fényénél

Falevél-asszony.
Párja négykézláb. Alélt
százlábú a völgy.

Éjszaka, fogyó hold fátyla mögül

Gyökér-ujjú. Görcs
grimasz: fókafejű ág.
A fül falevél.

Fáklyalángnál

Íjhúr-erezet.
Falevél pókfonálon.
Tündöklő méztó.

„A Cédrus Művészeti Alapítvány és Százhalombatta Város Önkormányzata mindenkit örömmel vár, aki a magyar nyelvű haiku- és haibunirodalmat szép szerzésekkel gazdagítani szeretné. Téma: a falevél” E sorokkal kezdődött az a felhívásunk, amelyre nagyon sok értékes alkotás érkezett a magyar nyelvterület sok tájáról. Mindenkinek köszönjük küldését. Szerkesztőségünk egy-egy oldalnyi válogatással 49 (ismert és ismeretlen) szerző munkáit értékelte úgy mint publikálásra érett írásokat. Köszönjük Százhalombatta Város Önkormányzata támogatását.

Auth Szilvia

pillanat-torzó
hópelyhek haláltánca
létszomj az éjben

tünékeny lét – most
felragyog – jégvirágok
izzó hajnalon

halál rajzai
magányos fák alkonya
téli köd szítál

jeges űr tátong
– most ellobbanó árnyad –
éj-erdők felett

hajnal-rianás
holdfénybe vesző álmod
mozdulatlanság

mozdulatlanság
őzek álma most álmod
jégvárta magány

teával várlak
dermedt fagyban égő csend –
majd megérkezel

zúzmara lepte
őz-álom a hajnal – a
fákról csend pereg

Végtelen zanshin

Ahogy az élet minden egyes, hazugsággal terhelt pillanata a halálban végre igazzá válik.

Az őszi napsütés hidegen ragyogott az avarral borított erdő felett. Az ég távoli magánya és a közelítő jégvártyás hajnalok ígérete lengte be a délutánt. Nem rezdült semmi sem. Várakozás.

Örökkévalóságnak tetsző pillanatok.

Az az egy, örökkévaló pillanat, ahogy a levél elengedi az ágat és a rég halott kami áldását magával ragadva a semmibe hull.

A halálban egyesüljeteK.

Haiku

őszi falevél
magányban izzó percek
végtelen zanshin

Ahogy lehull, a halálban egyesül mindennel, a hazugságon átizzik a való.

Balog Eszter

Falevél I. változat

Vörösbarna árny,
hullik az égből alá –
És ölelést vált.

Falevél 2. változat

Napsugár tánca,
a levelek melege.
A vég közeleg.

Falevél 3. változat

Méregzöld növény
virágját bontja ősszel –
Így hát, minden más!

Bartosiewicz László

Egy fügefához

Éghajlatunkon
leveletlenséged nem
neveletlenség.

Szintézis

Fényből őscukrot,
szóból galibát szül a
tavaszi levél.

Pihenő

Gyér lombkorona.
Középen elárvult szék.
Alul televény.

Ti, drótkéfések

ereim közül
kikalapáltatok lágy
szöveiteimet

Levelek Ágostonnak

Napra pattant rügy.
Roskadt, tavalyi avar.
Melyikük ez itt?

Plágium

...ütött gyermekként
morgok, mint lábod alatt
sovány levelek...

Levélváltás

– Rakd meg a kályhát.
Nekivetkőznek a fák.
Hallgat a cselló.

– Hajnali harmat.
Akácok karjaiban
hegedű jajgat.

Gál Erika felvétele

Boga Bálint

Fákon a levél

Zöld rügy a fákon,
Pompás lomb embriója:
Csöppben a teljes.

Zöld levelek közt
Virít a piros termés,
S így pirosabb lesz.

Sárga, barna s rőt:
Tobzódó színorgia
Elhullás előtt.

Utolsó levél
Hullik le a fáról, kész
A barna szőnyeg.

Csupasz a faág,
Már nincs levél és *még* nincs.
Mi van közelebb?

Bognár László József

Falevelek

levél arcokon
ébredő szempillájú
tavasz közelít

lehullt falevél
már sohasem találja
eltűnt kedvesét

lombja a fának
ha közelről nézed száz
falevél csupán

sárgult falevél
zizzen a fáradt ágon
ősz zenél a szél

pihenjél kedves
puha faleveleken
páfrányok között

el sem búcsúztál
csak csendesen elmentél
mint egy falevél

Bozsoky Erika

Őszi falevelek

Színes pörgettyűk
röppennek szerteszéjjel.
Gyerek-szél kuncog.

Elbeszélgettél
csendben egy levéllel, mely
ősz hajadra hullt.

Haldokló lepkék
libbennek cérnaszálon.
Utolsó korty fény.

Hűvös tűlevél,
bogyó vére avaron,
sikolt az erdő.

A korai fagy
cigaretta sodor egy
elnyűtt levélből.

Nyári falevelek

Nyárfalevelek
rázogatják szoknyájuk,
puhán száll a szösz.

Cseresznye-lányok
leselkednek bársonyzöld
függönyök mögül.

Nagy lámpaernyő
a vén diófa lombja.
Fény szűrődik át.

Brassai Ágnes

Falevelek

Tojásrügy pattan,
gyűrött kölyöklevelet
simogat a nap.
(tavasz)

Diófaág fáradt kis
hintákat lenget.
Őszi játszótér.
(diólevelek)

Hol csend a séta,
ott felhő, levél a rés,
melyen átlátok.
(meditáció)

nyárfalevélen pompás
utazás
pókom halkan földet ér
(utazás)

Vízen rezgő fűzfaág,
halk szélrajz, kecses
kalligráfia!
(vízparton)

Teste az ünnep,
ezüst levéltövösig
őrzi a titkát.
(fenyő)

Sóhajtásod, sok
kis lepke, nimphalidé.
Zöld ágra fűzöm.
(szerelem)

agg tűlevelek ágyán
olykor sötét mesébe
lép a láb
(fenyő)

Kusza levélág,
öled bárhol fészek,
odarejtőzöm.
(madárbeszéd)

jámbor falevél
hová viszi szél s patak
sajkád nesztelen
(titok)

Pislog az erdő,
fényes zöld ereszen
könnyét ereszti.
(esőben)

Óriás dajkád
elejtett, s eltűnsz
hangya hátán a kertben.
(leválás)

ingó levélszárnyak,
fénylepkéid kutyám a
földön kergeti
(játék)

Cseh Katalin

Álom

Zsenge falevél
kékeres csönd ölében
riadtan remél.

Pillanat

Egy levél elszáll
mint emberi sóhajtás,
hárs szíve dobban.

TAVASZ

Levél az ágon:
fények selyme, sejtelme,
csönd haja villan.

Sors

Levelek hullnak,
a fa tán megkönnyebbül,
súlyt hord legbelül.

Nyár

Tenyérnyi levél
szélben ring, ringatózik,
cirógatja csönd.

Történés

Fa hegyén lapi,
mintha valamit várna:
rá csillag csorog.

ŐSZ

Hulló falevél
álma hűvösen lila:
összemaszátol.

Örök

Levélnyi élet
fonnyadozó faágon:
múlhatatlanság.

Tél

Hóba fagyottan
élettelenül fekszik,
mellé hold gurul.

Kiáltás

Kiált a levél,
de hangját nem hallani:
száján csöndlakat.

Csurgó Gabriella

Átváltozás

Fák díszruhája,
Lehullva, az anyaföld
Ócska dunnája.

Temetés

Eleven falomb,
Avarrá aszalódva,
Nyár ravatala.

Kérlelhetetlen ősz

Erdők zöld mezét
Ősz sóhaja szaggatja
Rongyos avarrá.

Haláltánc

Levedlett levél
Borús novemberrel jár
Lomha keringőt.

Csuszner Ferencz

Egy zarándokút tanulságai

1. – Indulás

Az Úton pedig sokan, tanúk is elegen, s ha mégsem, hát a fák el- és kihordják a nyomokat. Nyomok mindig maradnak. Akár kinn, akár benn, de mert amint fent, úgy lent, hát amint belül, ugyanúgy kívül is.

A franciák földje becsülettel elsiratott, a spanyoloké pedig vörös szőnyeggel várt rám. Ennyi legalább dukál a gyalogos zarándoknak, aki vagy szentek nyomát, vagy önmagát, de valamit mindenképp koptat az út során. Assisi Szent Ferenc, II. János Pál – s ha csak a szellemem is, mert sosem léteztél, de ha mégis, hát erre biztosan nem jártál –, Szent Kristóf, utazók és csavargók védnöke: nyomotokban lépdetek. Sosem tudom meg, hogy engem, vagy inkább emlékeket óvták a fák, de vörös szőnyeget terítettek utamra a spanyol hegyek között. Azon lépkedve vonultam be büszkén – nyomotokban – a saját életembe.

Villon is járt erre, régről tudom. S ha én nem is, hát a fák... Ugyanúgy himbálózott a kagylóhéj a zsákomon, ahogy egykor az ő és rablótársai nyakában. Magam is ugyanolyan cifrán szitkozódtam, ahogyan ők tehették, egy-egy bal-lépés után, amikor nyomukban, a vörös szőnyeget felváltó, ingoványt rejtő feketében, térdig merült a saját életem.

Az Úton pedig sokan, tanúk is elegen, s ha mégsem, hát a fák el- és kihordják a nyomokat. Nyomok mindig maradnak. Akár kinn, akár benn, de mert amint fent, úgy lent, hát amint kívül, ugyanúgy belül is.

Vörös szőnyeget
eléd az útra: a fák.
Szenteknek nyoma.

Rothadó levél
rejtené az utat, de
jel ő maga is.

Fától még alig
csábítja szél – Én
ki nyoma leszek?

Tíz haiku

Műfordítások ismeretlen szerzők műveiből

Verset olvasok
könyvem lapjai között
sárga falevél

★

Viharos szél fúj
minden lusta falevél
rögtön szárnyra kap

★

Falevél hullik
követi öt egy másik
két igaz barát

★

Hulló falevél
Elsodorja az eső
és az őszi szél

★

Távoli harctér
lövés durva hangjától
falevél rezzen

Falevélhalom
megzörren, majd elrothad
jön már a halál

★

Templom bús romja
gyommal borított földre
falevél hullik

★

Sárga levél hull
holnap még száz követi
örök változás

★

Folyó közepén
aranybarna levelek
úsznak az árral

★

Fiatal tölgyfa
egyenes árny a fényben
sok levél csüng rajt

Domonkos Marcell fordításai

Fazakas Attila

Kislányom nevet

Kislány nevetgél,
a fiam is szalad! Várj,
gyermek-falevél!

Száz utat tör át

Lassabban, folyó!
Tölgyfalevelek szólnak,
nagy gyermekkorom!

Szélfújta lombok

*Szélfújta lombok,
Holdjárta hegyek!... Élet,
örökkévaló.*

Új évszak házal

Forró tuskövek –
égbe levél menekül,
tó lángtükrén át!

Fucskó Miklós

(szólamok)

Levelet bont a
csacska nádirigó-dal:
pirceg a szöcske –

(impresszió)

Duhaj vihar dúl.
Platánlevél-ujjakkal
blúzokba kotor –

(hajnal)

Falevelek és
lepkeszárnyak ereit
mossa a harmat.

(tavasz)

Pöndör rügyek közt
orgonafürt becézi
cipőcska melled –

(emlék-mű)

Testlenyomatod
bronz-avar-reliefjén
matat a hajnal –

(piano)

Füzek kottáján
kabóca-hangjegyeket
zsongat őszi szél –

(Megzavart évszak)

Madárdalárda
trilláz. Hajam össze hull.
Rá nyárfa havaz.

(...)

Kertből metszett ág.
Rügyet bont idebenn már:
zöldike lángot –

Hálás a pillanatért:
'meleg', bár röpke család –

(őszi rondó)

Válik ágától,
táncra libben a levél:
elmúlásszag van.

★

Elmúlásszag van:
gyönyörű. Visszatér a
'vég' – kezdetéhez.

★

Visszatér a vég
kezdetéhez – lehullnak
lét-félelmeink.

Gál Erika

Falevél haikuk

Győztesen lobog s
feslik megannyi zászló.
Tegnap még rügy volt.

Szellő libbenti.
Húsz évvel ezelőtti
hársillat bódít.

Tenyerük bőrén
életvonalak futnak
a tél torkába.

Holdfény csorog le
tízezer tölcserén át
a platán törzsén.

Zöldjét legutóbb
szemedben láttam viszont.
Ősz volt, te meg szép.

Gondolataim
súlya alatt süpped a
megértő avar.

Barnuló kódex.
Mindennap teker egyet
rajta az idő.

Gergely László

tavasztól ősziig
táncos élet – most vége,
levélvitéztek

★

ring leng ráng reng lóg
tő törzs ág vessző levél
fűz áll él – szél fű

★

mint megannyi kis
motolla száll le a sok
levél forogva

★

fűzem ledobta
lombruháját, pár levél
még makacskodik

★

mit lombja rejtett
azt most a fűz kegyesen
láttni engedni

★

lesből jött a szél
őszi levelek hadát
terítette le

★

diófaaktom
lábánál szélzilálta
lombszoknya hever

ébredő rügyek
tavalyi ágvégeken –
tűlevélalom

★

rezzen pár levél
a sövény sűrűjében
mást nem hallani

★

diófámon is
barna lomb, alatta is –
hopp, ott egy dió

★

őszi lombabrosz
a fák körül – a tél jön
asztalt bontani

★

kesernyész illat
nagy halom diófalomb...
égetni való

★

sima kis hasát
büszkén düllesztzi a rügy
lomb lesz vagy virág

★

egy aszterlevél
erővel rám tapad míg
szárát rendezem

lehet hogy félreérti
buzgó igyekezetem

Győri Orsolya

Szabályosak

talpad alatt az
ősz avar megroppan
beért hát a tél

holdfényben fürdő
ezer diólevél-lány
réztükrebe néz

flitter-ruháját
rázza a nyárfa, swinget
hoz hátán a szél

szent levélkaréj,
élesztő, pék nélkül gyúrt
majomkenyér(fa)

kép – hópelyhekkal
incselkedő levélszél –
ablakkeretben

szélben sikoltó
levelek tudják, fáj-e
az önfeladás

alvó madárraj:
álomtalan országút
levélcsapáson

rőt levél-hegyen
érett kabócavirág
szíromhullása

Halász Krisztián

Haibun

Szokásos sétájára indult az öregember, lépteit megfontoltság és szerény bölcsesség övezte. A galambok tisztelettel húzódtak félre útjából, de riadalom nem szállt közéjük. Az idős ember nem is foglalkozott velük, sokkal inkább érdekelte a park hatalmas fája. Háta mögött összekulcsolt kézzel bandukolt, majd letelepedett a közeli padra. Feltekintett a nála is öregebb élőlényre.

vénséges tölgyfa
ágán széltől billegő
rozsdás levelek

Ősz volt, hűvösödött, de még épp elég meleget adott a nap ahhoz, hogy a kisiskolások kint játszhassanak. Nevetgélve fogócskáztak, ricsajuk kedvesen felverte a környéket. Egy idősebb nő érkezett közéjük, hívó szavára lassan köré gyűltek a gyerekek. A nő lehajolt, felvett egy lehullott falevelet a földről, csendesen magyarázni kezdett, a kezében tartott levelével pedig finoman mutogatott. Vad zsvajjjal keresgélni kezdtek a földön.

gyermeki kézben
festékbe mártott játék –
halott falevél

Későre járt, a napnyugtáig nem volt már sok hátra. A park lassan kiürült, csupán néhány hazafelé tartó munkás talált benne rövidebb útra. Az öreg lassan felkelt, majd a nap utolsó sugara irányában megindult a tölgyfa alatt. Lépteit lágy zizegés visszhangozta.

ősz varázslat –
vérző nap bája alatt
rothadó avar

Még egyszer visszanézett. A narancsos fény szépen bevilágította a tölgyfát. Bár gyengének látszódott kevéske levelével, de az öreg tudta, hogy ez csak látszat. A fa türelmesen várt az új élet kezdetére.

tavasszal serken
ősszel nyugovóra tér –
örök körforgás

Harcos Katalin

1.

Most rügyből bomló,
zölden születő szírom, –
ősszel pergamen...

2.

Napfényben fürdön,
szélben lebegve úszik...
int és hívogat.

3.

Tegnap még esett.
Ma nézd, zsenge rügy pattan,
s szül új levelet.

4.

Az élet zöldje
aransugarakon át
ragyog a földre.

5.

Hernyók ebédje
zöldellő fák ágain.
Nekem csak árnyék.

Lombhullás
(Bokor-haiku)

Bólogató ág...
levélkék sütkéreznek
fakó napfényben.

Megrázkodik, s lásd,
elveszíti az erdő
dús koronáját.

Megjnt az ős
(Bokor-haiku)

Hulló levelek
fönt – s lent zizegő avar...
A csönd betakar.

Rozsdálló fákról
néz le rám a színes ős,
haját rendezve.

Azt hiszed, halván
búcsúzkodik az erdő?
Csak álmodni tér.

Horváthné Mészáros Erzsébet

Falevelek

Szélben táncoló
őrült pörgésben élő
zöld tünemények...

Összesimulva
lombkoronává érő
kis mozaikok...

Szállongó pillék
simogatják víg szelek...
megtáncoltatják...

Árva levelek
egyedül mit sem érnek,
együtt zenélnék...

Tavaszi

Vígan zsendülő
rügéből pattanó ékszer
kinyújtózzkodó...

Nyári

Mély zölden ringó
fürdőző és napozó
huncut gyerekek...

Őszi

Földre lepergő
színes foltokká váló
kopott nagyszőnyeg...

Téli

Zúzvara csípte
porladó barna csipke
földdé lényegül...

*Jahoda Sándor**Körülrepdesett*

Körülrepdesett.
Az utolsó lepke? Az
első falevél?

Leng

Szomorúfűz leng.
Alatta egy lány. Vajon
megérintette?

Szabálytalan (levél?)

Megyek a ládához.
Talán... már itt járt... a postás.
Vagy a halál?

H. Józsa Márta

Kikeletlevelek

Tavaszi éjben
sóhajtoznak mind a fák
teliholdfényben.

★

Már elkoptak a
zordon, tél szőtte ruhák
szemtelen szélben.

★

Lám, úgy vágytam ám
sok didergő éjszakán
smaragdcsókotok.

★

Kértetek tőlem
örök hűséget minden
szerelmes évben.

★

Esdek értetek
ti tavaszi levelek,
csodátok érteve.

★

Hát itt az idő,
füvek közül kinövő
kikeletmáglyák.

★

Leveletekkel,
zöld lehetetekkel
elinduljatok.

★

A sor rajtatok,
adjatok most kezekbe
klorofillfáklyát.

★

Fussatok bele
varázusra készen merész,
szabad életbe.

Kepes Adrienn

Öregség

Vénülő kezed
mint mély erekkel átszótt
eperfalevél.

Egyedül

Magányom akár
a tó jegébe fagyott
kékuszilva-levél.

Éj

Kicsi tücsök zöld
levéllel takarózik.
Soká virrad még!

Vihar

Szörös hernyó zöld
levélbe kapaszkodik
vihar idején.

Ősz

Színes, száradó
falevélből csokrot szed
a zord őszi szél.

Téli álom

Puha levélből
illatos dunnát vet az
álmos sündisznó.

Búcsú a nyártól

Lehull az első
falevél – szívemben is
letört pipacsok.

Kérész Gyula

Évszakok
(4×4 haiku)

1. Harsog a tavasz, a nagy reményű fodrász: Oda se neki!	9. Szent isten, az ősz! – Egy hangya riadt hangja a hangszálon.
2. Tavaszi zsongás. Egy vén medve felmordul a ketrecében.	10. Meleg színekbe öltözött a természet. Egyre hűvösebb.
3. Árad a Tisza. Nézd: valamit visz a víz! Vajon mi lehet?	11. Ijedt levelek futkorásznak a járdán. Szállást keresnek.
4. A cseresznyefán csattog a fülemile. Csak-csak visszajött.	12. Egy konok levél még rúgkapál az ágon. Cibálja a szél.
5. Tűzbe jött a nyár. Jól bedurrantott néki az égi fűtő.	13. Beköszönt a tél: Halihó! S teleszórja hóval a szobát.
6. A búzamezőn irul-pirul a pipacs. Még őrzi szirmát.	14. Öles jégcsapok csüngnek a melegházon. – Hű, támad a fagy!
7. Sárgán villognak a repcetáblák, sehol egy zöld vagy piros.	15. Nézd csak: jégvirág, lehelj bele életet, s menten elfolyik.
8. Az égi kertész hetek óta nem locsol. Savas eső sincs.	16. Búcsúzik a tél. Mélyen meghajolnak mind a hóvirágok.

Kirilla Teréz

„Falevél”-ciklus

Sírdomb az éjben.
Zsenge ágon duzzadva
leng a falevél.

Elhagyott fészek.
Ezüstös nyírfalevél
hullt le a sárba.

Vérszínű tenger.
A szelíd úr vállára
tűlevél pereg.

A nyárson őz süll.
Sötét barlangba szállna
a tölgyfalevél.

Kiapadt a kút.
Fonnyadt minden levél a
körtefa ágán.

Gyenge ujjáról
a gyűrű őszi levél
tenyerébe hullt.

A kapuk tárva.
Hattyúdaltól remegnek
a falevelek.

Kövek s fák közt élt.
Vad füst száll fel az égő
levélkupacból.

A porba térdelt.
A sírhalmon viaszba
ragadt levelek.

Lúd repült át a
hideg mezőn. Szétszakadt
a levélsátram.

Havas hajjal állt
a kútnál. Tücsök dalolt
a levélágyon.

Fekete torony
mered rám. Mézbe mártom
tealevelem.

Hamuval teli
a csészém. Kerek, jégkék
levél borítja.

Esőcsepp csorog
a platánfa levelén.
Zöld kristálypikkely.

Legördült könnycsepp.
Némán nyílt ki a levél
rügyfakadáskor.

B. Kiss Krisztina

Levélposta

Minden levél más
– mint megannyi kézírást
őriz ezret.

Privát üzenet,
szórja eléd a fa, ha
búcsút integet.

Itt volt előtted
egy nyáron át, s te mégsem
nézted az írást.

Hát most siet, jó
postásként kézbesíti
még kinek-kinek.

Színes üzenet,
csak neked szól lángolón,
más nem fejti meg.

Kiss-Péterffy Márta

Őszülő tájból
Lemondó sóhaj szakad
Szökő falevél

Esetlen vágyunk
Tartozni valahová
Lombba – avarba

Apró ereken
Zöldülő élet csorog
Rügyekbe zárva

A lombok színe
Mint zavart jelzőlámpa:
Zöld, piros, sárga

Bódult avarszag
Árad az erdő mélyén
Levéltemető

Természet írta
levél: aranypapírján
bronzbetűs az ősz

Kíváncsi levél
Az ébredő ágakon
Új tavaszt harap

Laposra préselt
Mégfeszített falevél
Őszünk lábnyoma

Keringő táncot
Jár kavargó falevél
Karmester a szél

Hulló falevél
Hirdeti: az elmúlás
Haraszthatatlan

Kisszőlősi Szánthó Lóránt

Levéltár

Tegnap még rügy volt,
holnapra holt avar lesz,
ami ma levél.

Rügyfakadó tavaszon szép zölden bomlik az ágon,
nyáron dús falevél, tél elején csak avar.

Ma rajtam játssza,
holnap már velem, a szél,
Idő zenéjét.

Íme ma még csak rajtam játszik a hajnali szellő,
ám azután velem is, bús zene, címe: Idő.

Télen pihen az
ág, a törzs. Halni csak a
falevél siet.

Tél idején pihenőre hanyatlak az ág meg a törzs is,
ám a levél leszakad, holtan a földre le hull.

Röghöz kötött, bár
vágya messzeség. Széllel
csak levél repül.

Földanya foglya. Ha hívja a távol, vágyakozik csak
messzi vidékre, de Zephyrusszal a lombja repül.

Ősz ecsetje száz
színt szerteszór vidáman,
vászna falevél.

Nyár temetésén átsuhan ősznek ecsetje a tájon,
százfele ömlik a szín, fák levelére kerül.

Tavasszal remény,
nyáron sátor vagyok, míg
ősszel csak szemét...

Víg kikeletkor a lomb a reménye a Földnek, az Égnek,
nyáron az árnyat adó, ősszel az ócska szemét.

Fakadó rügyben
harmatcsepp remeg, benne
az egész világ.

Harmatcsepp didereg hasadó rügy széleinek közt,
s ott remeg épp a világ, ott ama csepp közepén.

Levelek zúgnak.
Vajon ki mondhatná meg,
melyiket hallom?

Nézz ide, mint susog egyre a dús lomb, oh de figyelj csak!
Hallod-e egy levelét vagy csak a nagy zisibogást?

Patak fodroz, hullt
levél lebeg csendesén.
Álmomat viszi...

Lágy csacsogó hullám taraján egy hullt falevél épp
ellebeg. Álmom a szép boldog idő vele száll.

Víz hátán hét hullt
levél lebeg csendesén.
Álmomat viszi...

Hullámok hátán halkán hét hullt falevél fut.
Álmaimat viszi, s múlt boldog időm vele száll.

A fa csúcsáról
lehulló falevélnek
útja tovább tart.

Messze a csúcson csöpp falevélnek a helyzete is jobb,
mert mikor eljön a vég, hullani több az idő.

Barnára száradt
levelet sodor a szél
Merengve nézem.

Barnán zörgő kis falevél fut, libben a szélben.
Merre repül, hova tart, álmodozón figyelem.

Szomorúfűzről
hulló elsárgult levél,
kettétört virág.

Vén szomorúfűzről hulló sárgult falevél száll...
Bimbaja épp kibomol, roppan a gyenge virág.

A kis zöldbéka
a lombok közé bújva
esőért kiált.

Lombsátor közepén szép kis zöldbéka bebújva,
tikkadozás idején csendes esőt megidéz.

Ritka lombok közt,
pizkosfehér ágakon
csillan meg a nap.

Ritka levélsátor közepén áttűzve a napfény
csillan a holt ágak rút, halovány derekán.

Kósa Emese

Tavaszi falevelek

Lábadozik a
tavasz, falevél táncba
kezd, ha tudná, hogy...

Faleveleknek
az erezeteiben
csókot lop a fény.

Faleveleken
harmatcseppek esküsznek
hajnalköntösben.

Csillag lubickol
falevél árnyékában –
harsány Hold nevet.

Faleveleken
könnyeket ejt a Hajnal
szél kabátjában.

Fának vigaszát
zöldbe pattant falevél
megcirógatja.

Kőműves Klára

Csak úgy, falevelekre gondolva...

Vacogó színes testek
Csak csörgedeznek
Tél beköszönte előtt

Táncot járnak az ágak
És néha fáznak
Italos napok után.

Olyan akár a tenyér
Erekkel átszótt
Korokról árulkodó.

Nagy segítség a folyón
Levéltutajon
Utazni a bogárnak.

Őszi gondolatok Falevelekről

Ha hull alá a fáról
szellő sóhaján,
tél varázsütése múlt.

Az örök divat szerint
járják táncukat
a folyton megújulók.

A levelek halála
szemünk öröme
marad míg csak lesz telünk.

Ligeti Éva

Levélzarándok

Levélzarándok
híven követi útját,
megtér idővel.

Színes szívnymomat

Lehullott levél,
mint földre szórt mozaik
színes szívnymomat.

Száraz levelek

Száraz levelek
a földön kuporognak
elszállt sóhajuk.

Tolvajkezű ősz

Tolvajkezű ősz,
ágak kincseit lopva
harácsol vagyont.

Keringőjébe szédül

Perdülő levél
keringőjébe szédül,
földön elterül.

Lehulló levél

Lehulló levél
a nyár színeit ölti
magára, s táncol.

Hervadó levél

Sűrű falombon
kései nyár magánya
hervadó levél.

Lelembozva

Kopaszra nyírt fák,
ősz végi fodrász keze
lelembozta mind.

Serkenő levél

Zöldjébe olvaszt
ágon serkenő levél,
s mindent eltakar.

Kacagó avar

Kacagó avar
bukfencezik, széttúrja
szél a dombokat.

Mészáros Ildikó

I. Megsemmisítő szerelem

Száraz levelek
szerelme lánggra lobban.
Csak egy szál gyufa.

2. Vége

Hulló levélnek
több tavasz nem integet.
Gereblye igen.

3. Kihűlt románc

Elhagyott levél
a földön sír. Társa az
ölebe hullik.

4. Mély álmom

Hópihe paplan,
ha levelet takar, – a
remény alszik el.

5. Ragyogás

Friss harmatcseppek
csillognak a levélen.
Úszó boldogság.

6. Kóborlás

Kóbor falevél
gyökér nélkül mit sem ér.
Új hazát keres.

7. Rövid álmom

Az éj sötétje
levélpárnán álmodik.
Ám mindjárt virrad.

8. Múlóban

Szárát öleli
még a faág, de teste
már pihenni vágy.

9. Részeg falevél

Harmat bódító
cseppjeiből sokat ivott.
Földre lefeküdt.

Mirtse Zsuzsa

*Olvasatlan falevelek***(isoptera, végzet)**

leveled nem kell
emberi természet vagyok
törzsedet rágom

(a fagyöngy éneke)

feldíszítelek
örökké veled élek
nedvedet szívom

(kicsi tó, fák)

szűkülő vízben
egyre több vadkacsa él
lövésre várnak

(a takácsatka álma)

földedet tartsd meg
behálózott napjaid
levél-valóság

(első falevél-találkozás)

ködpapír hasad
nyár végi édes emlék
barangolásom

(három falevél-hangya)

zuhan helyettem
sziklát lefelé görget
engem tart vállán

(ráme gy)

közös malomban
falevélmorzsa pereg
őröl, felőrlik

(tájsebészeti, XXI. század)

szilikonlevél
módosított rizsszemek
borom kéne zett

(levélrajzolat)

ereim köré
húsodból növesztgetek
vak fakerítést

(megint valami elveszett)

kivágott nádas
üres üdítősdobozt
mutat fel a szél

(fából vakablak)

még egyszer nyílik
valaha tavasz is volt
örökké látott

(tóparti fák)

nem laknak bennem
mindenség-leveleket
hord elém az ősz

Móczár Csaba

Téli falevél

Hiányos haiku, nincsen falevéllal:
Tél! Nincs falevél.

Színes falevelek

Színesek mint az emberek. Csak ők megférnek egy családfán.

Fenyőlevél

Gyönyörű fenyő!
Zöld, tüskés, előkelő,
akár a kaktusz.

Új falevél

Élvezd a napfényt!
– szólt a fa gőgösen az
őszi avarnak.

Márciusi falevél

Falevélbe rejtett, ajándék haiku:
„Tavaszi tekercs”

Nagy Mihály (Mygan)

Őszelő

Tócsába hullott
egy korai elsárgult
levél. Őszülök.

Tél jön

A vén diófa
szégyenlősen vette le
levélruháját.

Újra fekete
lombot növesztett: varjak
telepedtek rá.

Platán

Lábánál hever
rőt ruhája: már téli
álomra készül.

Fogadás

Télnek terített
rozsdavörös szőnyeget
az ősz: avarból.

Nyírfalvi Károly

[Levélkék]

Egyre kevesebb
levél a fán, egyre több
szunnyad a földön.

Egyre több hullik
a földre, egyre jobban
látszik a dió.

Hulló falevél
hegyén egyetlen cseppben
az egész világ.

Fűszálak élén
a némán vérző égbolt
fakó cseppjei.

Mekkora teher
ahogy éppen lehull az
utolsó levél!

Avarpárnát nyújt
az ellustult macskának
a halni kész fa.

Lágyan havazik,
madárdal hasítja a
puha pelyheket.

Rozán Eszter

Haibun

1. Ősz

– Megjött az ős – mondja komoly hangon feleségem, amikor a bevásárlásból hazaérkezik. Tömött szatyrát a konyhaszekrényre helyezi. Nyitott táskája tetején érett szőlőszemek kandikálnak ki várakozón, a körülöttük lévő világot szemlélik. Az egyik fürthöz sárguló falevél tapad.

Ha itt az idő
búcsút int a falevél
hosszú útra kél

2. Lakoma

A gyommal benőtt udvar legelhagyatottabb sarkában gyülekeznek a csigák. Mezítelen testükön táncot jár a lenyugvó napsugár. Sercegésük finom zaja megtöri a kert néma csendjét. Közelebb lépek, hogy megnézzem, mit falatoznak, de csak egy elpusztított falevél torzóként megmaradt csonkját látom.

jóllakott csiga
sírja nyárfalevélnak
ott van nyugalma

3. Falevél

Órjögve süvít az északi szél, vadul tépi a fákat a keskeny országúton. A lombok egyre csak reszketnek, ahogy a tomboló vihar elszakítja biztonságot adó águktól. Megtépett hárs áll méltóságteljesen két jegenye között, gyökerével mélyen a földbe kapaszkodik. Borzas hajammal a város felé ballagok, karomat kitárom, várom, hogy tenyerembe szálljon egy eltévedt falevél.

kihalt országút
elkéső autóstóp
rothadó avar

J. Simon Aranka

Falevél-haikuk

Lágy szellő rezdül,
Zsendülő ág levele
Víg táncra perdül.

★

Szelíd napfényben,
Ringató zöld tenyéren
Bogárka pihen.

★

Drágakő csillan
Hajnalban zöld bársonyon,
Naptól elillan.

★

Nap temet telet,
Ébredő fákon friss, zöld
Levél integet.

★

Nyílik száz levél,
Zöldet fest a víg tavasz,
Elfut a bús tél.

Tavaszi szélben
Rezgő nyárfalevelek
Titkot suttognak.

★

Sárga falevél
Üzeni a világnak:
Vége a nyárnak.

★

Szeret, nem szeret,
Mondd meg végre, te hazug
Akácfafevél.

★

Fügefalevél
Hiába is takartál,
Üdvöt nem hoztál.

Szabó Julianna

Ággal teli tél.
A fatörzsön zöld levél.
Borostyán kúszik.

Mint a buddhista...
Rügyből újraéled: új
falevél-élet.

Örökzöld levél...
Ez öröklét véget ér
majd valamikor.

Zöld télen is a
bükszus. Bár lehet akár
augusztus is.

Ősz van. Fogy a fény.
Nyár viselte falevél
fakul – alkonyul.

Nincs rajta levél.
Az akt fa fél: fúj a szél.
Az ága remeg.

A súlyos csendbe
könnyű falevél leng be.
Suttogtat az ősz.

Egy évszak a tél,
mikor nem játszótársak
falevél s a szél.

Szabóné Horváth Anna

Remeg a lelke
Mint fa levélruháján
A vihar szele...

Könnyű falevél
Kifakult álmat kerget
Kelti őszi szél...

Falevél sírba
Könnyű csontok zörögnek
Nehéz halálba...

Falevél lelked
Mimószaként remegve
A földön repked...

Falevél ébred
Tavaszi nap simítja
Pucér fakérget...

Falevél hajó
Sártengeren fuldokló
Fantom haldokló...

Ingó falevél
Kapaszkodik a nyárba
Zöld szeme mesél...

Csüngő falevél
Ősz csókja színes ajkán
Elengedni fél...

Falevél zörög
Vidám színeket festő
Ősz halál hörög...

Sír az őszi szél
Vidám színekben táncol
Tűnő falevél...

Szászousszky József

Levél-tár

Gesztenyelevél
szétfeszülő ujjakkal
markol a napba.

Fanyar szagával
a diófa levele
betölti kertünk.

Borostyánlevél
örök haragos zöldje
tavasszal fénylik.

Ártatlanságunk
látszatát sem őrzi már
a fügelevél.

Olajfalevél
fanyarédés illata
délre repít el.

Féregfalánkság
az eperfa levelét
selyemmé oldja.

„Stirb und werde“

Lehullott avar:
világgá vándorolni
téli szél kavar.

Tavalyi levél:
új életté pezsdülni
trágyává levél.

Szitás Krisztina

I. Indián nyár

színes avarban
szöcskéekkel bújócskázó
őszi napsugár

2. Őrségváltás

szalad az avar,
söpröget a szél, helyet
csinál a télnek

3. Hírnök

szél-postás hozza
ősz üzenetét hulló
faleveleken

Szűgyi Zsolt

Egy évszak éjszaka
(3 haiku)

J. emlékének

lehullok (né)ma
tűzlevél (a) holnap(fény)
felé hajol(va)
múl(t)unk át e föld
(idő)be tör s(z) a zöld (ho
mály)szem ködbe rejt
i sáravar szív
ét s így ragyogsz el szerte
szélben szerte lenn

Tóth-Benedek Csanád

Avar

Térdig gázolok
a nyár száraz ropogós
emlékeiben.

Falevél

Zöld levél hátán
zöld kukac. Ami nekem
nyár, neki ebéd.

Szép halál

Nesztelen földet
ér hattyútánc után
apró falevél.

Varga István

Faleveleim,
nem bévülről fúj a szél,
ne rázkódjatok.

Kopár faágak
korcsolyái karcolják
a téli eget.

A szomorúfűz
fülébe súgott a szél
s ő földig hajolt.

Fűszálak között
szikkadó levél zizzen
a tücskök helyén.

Kopár ágak közt
csivitelés ücsörög
madártalanul.

Megrázta magát
levele földre hullott
ágain a hold.

Madárka röppen
meghajlott kenderszárról
fenyőfaágra.

Várkonyi Ágnes

Levélezet
fáról mesél, mint rólam
versem s tenyerem

★

Ötujjú japán
Juhar korán bont rügyet
Kikelet-kezdet

★

Rojtos fenyőág
ringó rigófészket rejt
Héjavijjogás

★

Rügypattanásnál
levél-, szzirombontáskor
Anyám szíve szól

★

Szilvafavirág
lágyszziromlevélkéje
ősz hajamra hull

Százéves juhar
Vén már, mégis felvette
báli ruháját

★

Fűzfaág-fonat
Vele s hosszú hajammal
szél játszadozik

★

Fák zöld lombja int
Érces hangú madárka
ricsajjal rikolt

★

Suhanó szellő
Olajfaág lengedez
Lelkemben nyár ég

★

Esőcsepp-gyöngyök
fenyőtűre felfűzve
Természet könnye

Véghelyi Balázs
 Üzenetek falevélen

Tétel

Az igazi társ
 nem egy a százból, hanem
 a százból az egy.

Felhő-halál

Zaj, motorfüst és
 reflektorfények tépik
 szét a felhőket.

Kézen fogva

Karácsony óta
 kézen fogva járnak már
 a szavaink is.

Ág a levélhez

Kinyíltál rajtam,
 és elszakadnál tőlem:
 megszédít a szél.

Éjjel

Részeggé tettél.
 Egyedül aludtam ma:
 elvonókúrán.

Őszülőben

Szavak, elvek és
 hit – lehullnak rólunk, mint
 a falevelek.

Kérdés

Együtt halunk meg,
 mondtad mindig... Lehet, hogy
 már csak egyszerre?

Vihar Judit

Falevél

Fázó falevél
zizegve hull a mélybe –
bogártakaró

Széttárt ujjai
megsimogatják arcod –
platánfalevél

Hófehér gyertyák
zöld gyertyatartója vagy –
gesztenyelevél

Lángban álló fa
rajt sok-sok parányi tűz –
kis juharlevél

Ezer szempár néz
minden ágról rám tekint –
szilvafalevél

Mintha üdezöld
esőcseppek hullnának –
akáclevelek

Rügyből fakadtál
erek járnak át tested –
sorsvonalaid

Mint hulló levelek
emlékek szállnak felém
s porba hullanak

Levéltenyéren
harmatcsepp gömbje ragyog
világnak tükör

Ráírom neved
e levélre, vigye a szél,
vigye híredet